

РЕШЕНИЕ

№ 5259

гр. София, 24.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 01.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3436** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на И. Ю. А.-Р., ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу Акт за прихващане или възстановяване /А./ №П-22220319183012-004-001/18.11.2019 г., поправен с Решение за поправка на А. /РПАПВ/ №П-22220319200843-134-001/21.12.2019 г., издадени от К. Г. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № ф218/10.02.20г. на Директор ОДОП. В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е неправилен и незаконосъобразен, издаден при нарушение на материалния и процесуалния закон, както и в несъответствие с целта на закона. Жалбоподателката счита, че А. № 22220319183012-004-001/18.11.2019 г. на ТД на НАП и Решение № 218/10.02.2020 г. на ДД "ОДОП" - С., не отразяват вярно и точно приетото в хода на съдебното производство, отразено в Решение № 5179/26.07.2019 г. на АССГ, Първо отделение 6 състав и дадените указания в него на административния орган, поради което обжалва отново пред АССГ с Жалба вх. № 11062/21.04.2020 г. Отправя искане към съда да отмени оспорените актове. Претендират се и направените по делото разноси.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява.

Ответникът - Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], редовно призован, не се представлява.

От фактическа страна:

Настоящото съдебно производство се развива с оглед оспорване на издаденото от ТД на НАП [населено място] № ПИ-149/28.02.2017 г., с което са потвърдени: Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С170022-022-0004663/07.02.2016 г.; Разпореждане изх. № С170022-137-0001247/07.02.2016 г. от главен публичен изпълнител Д. В.-С.; Разпореждане за разпределение на суми изх. № С170022-125-0041682/04.02.2016 г.; Разпореждане за присъединяване изх. № С170022-105-0012606/04.02.2016 г.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С170022-022-0004663/07.02.2016 г., издадено от Д. В.-С. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП е във връзка с установено и изискуемо публично вземане по изпълнително дело № 22140008701/2014 г. в размер на 10 092,77 лв., от които 9 061,26 лв. главница и 1 031,51 лв. лихва.

Разпореждане изх. № С170022-137-0001247/07.02.2016 г. е издадено от главен публичен изпълнител Д. В.-С. във връзка с подадена молба/възражение вх. № С170022-000-0077791/03.02.2017 г. с искане за погасяване на публични вземания поради изтекла погасителна давност от И. Ю. А.-Р.. С разпореждането са погасени по давност и са отписани задължения на обща стойност 5 552,46 лв., от които 2 680,58 лв. главница и 2 871,88 лв. лихва. Не е прекратено поради изтекла давност събиране на вземания в общ размер на 3 020 лв. /глоби по наказателни постановления/.

Разпореждане за разпределение на суми изх. № С170022-125-0041682/04.02.2016 г. е издадено във връзка с постъпили суми в размер на 782,09 лв. за погасяване на публични вземания

Разпореждане за присъединяване изх. № С170022-105-0012606/04.02.2016 г. е издадено във връзка с изпълнително дело № 22140008701/2014 г. и са присъединени публични задължения, при което общият им размер по изпълнителното дело е главница – 9 503,93 лв., лихва 3 901,08 лв. и нелихвоносно вземане 3 020,00 лв.

С Решение № 5179/26.07.2019 г. на АССГ, Първо отделение 6 състав е отменено Решение № ПИ-149/28.02.2017 г. на ТД на НАП [населено място] в частта, в която се потвърждава Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С170022-022-0004663/07.02.2016 г., частта, в която се потвърждава Разпореждане изх. № С170022-137-0001247/07.02.2016 г. - обжалваната му част, отхвърляща възражението за давност, в частта, в която се потвърждава Разпореждане за разпределение на суми изх. № С170022-125-0041682/04.02.2016 г. в частта му, касаеща разпределянето за погасяване на публичните вземания за ЗО, ДОО, и УПФ по декларация образец 6 от 17.05.2019 г. за периода 01.01.2009 г. - 31.12.2009 г. и в частта му, потвърждаваща Разпореждане за присъединяване изх. № С170022-105-0012606/04.02.2016 г.

Съдът е отменил Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С170022-022-0004663/07.02.2016 г., Разпореждане изх. № С170022-137-0001247/07.02.2016 г., Разпореждане за разпределение на суми изх. № С170022-125-0041682/04.02.2017 г. и Разпореждане за присъединяване изх. № С170022-105-0012606/04.02.2016 г., като е изпратил делото като преписка на компетентния публичен изпълнител в ТД на НАП - С., изпълнително дело № № 22140008701/2014 г. в частта, касаеща Разпореждане за присъединяване изх. № С170022-105-0012606/04.02.2016 г. за произнасяне по възражението за извършени

плащания от жалбоподателката на осигурителни и здравни вноски чрез осигурителна каса "Адвокат" по изброените в разпоредбата на декларацията и преценка за прекратяване в частта, в която има плащания на задълженията по конкретните декларации, включително и авансови вноски чрез осигурителна каса "Адвокат".

С Акт за прихващане или възстановяване № П-22220319183012-004-001/18.11.2019 г., издаден въз основа на Решение № 5179/26.07.2019 г. на АССГ, Първо отделение б състав и Резолюция за извършване на проверка № П-22220319183012 е извършено прихващане и възстановяване на суми, подробно посочени в А.. Същият е потвърден изцяло с Решение № 218/10.02.2020 г. на ДД "ОДОП" - С..

По делото по искане на жалбоподателката е изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза, която съда кредитира изцяло.

По приложимото право.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице имащо правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, съдът преценява законосъобразността на административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен за това орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона. Извън правомощията на съда е да преценява целесъобразността на административния акт.

Обжалваният акт за прихващане и връщане е издаден в предвидената от закона форма и от компетентен за това административен орган, при правилно приложение на закона.

Прихващането и/или възстановяването на суми, подлежащи на възстановяване, срещу изискуеми публични вземания, събирани от НАП, са уредени в нормите на чл. 128 - 132 ДОПК.

Съгласно чл. 128, ал. 1 от ДОПК, недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от Националната агенция за приходите. Може да се извърши прихващане с погасено по давност задължение, когато вземането на длъжника е станало изискуемо, преди задължението му да бъде погасено по давност.

Предмет на настоящото дело е обжалване на А. № 22220319183012-004-001/18.11.2019 г., издаден на И. Ю. А.-Р. и Решение № 218/10.02.2020 г. на ДД "ОДОП" - С., които касаят задължения признати за погасени по давност за периода 2009 г. в общ размер на 591,04 лв. и прихваната сума в същия размер от други дължими към датата на издаване на А. публични задължения за периода от 01.01.2018 г. до 28.02.2019 г. /подробно описани на стр. 2, 3 и 4 от Решение № П-2220319200843-134-001/21.11.2019 г. за поправка на А./.

Заплатените от жалбоподателката данъчни и осигурителни задължения за периода 2009 - 2017 г., за които е представила доказателства по делото /л.10 - л. 31 по делото/, са както следва: за ДОО общо в размер на 1575,27 лв.; за ДЗПО - УПФ общо в размер на 520,27 лв.; за НЗОК общо в размер на 742,81 лв.; за ДДС общо в размер на

7009,67 лв.; за Д. общо в размер на 42,02 лв. Авансово платените от жалбоподателката осигурителни и здравно-осигурителни вноски, установени в писмо от осигурителна каса адвокат до ТД на НАП - С. [населено място] "АПЗ" и изчислени и констатирани в приетата по адм. д. № 3364/2017 г., съдебна експертиза въз основа на която е постановено влязлото в сила съдебно решение № 5179 от 26.07.2019 г. / л. 83 по делото/, са както следва:

период	ДОО	ДЗПО	Здравно осигуряване	Здравно осигуряване в/у обезщетения	Общо за периода
1	2	3	4	5	6
2009	514.80	156.00	249.60		920.40
2010	2129.84	734.43	1175.09	46.08	4085.44
2011				241.92	241.92
2012	41.84	12.83	20.53	229.60	304.8
2013	821.52	252.00	403.20		1476.72
2014	821.52	252.00	403.20		1476.72
2015	821.52	252.00	403.20		1476.72
2016	821.52	252.00	403.20		1476.72
Всичко:	5972.56	1911.26	3058.02	517.60	

Погасените по давност задължения за 2009 г., съгласно влязлото в сила решение № 5179 от 26.07.2019 г. по адм.д. 3364/2017 г., са както следва: за ДОО в размер на 294,71 лв.; за ДЗПО в размер на 114,97 лв.; за ЗО в размер на 181,36 лв.

Размерът на отменените наказателни постановления, присъединени към първоначално установеното задължение, предмет на адм. д. № 3364/2017 г., и в частност именно НП-4/12.06.2014 г., отменено с влязло в сила решение, представено по делото, са както следва: по НП - 4/12.06.2014 г. глоба на Сметната палата в размер на 3000,00 лв.; по НП 8462/09.09.2013 г. - Б. в размер на 20,00 лв.

Съгласно Решение № 5179/26.07.2019 г. на АССГ, Първо отделение 6 състав, е отменено Разпореждане за разпределение на суми изх. № С170022-125-0041682/04.02.2017 г., в обжалваната му част, отхвърляща възражението за давност, в частта, в която се потвърждава Разпореждане за разпределение на суми изх. № С170022-125-0041682/04.02.2016 г. в частта му, касаеща разпределянето за погасяване на публичните вземания за ЗО, ДОО, и УПФ по декларация образец 6 от 17.05.2019 г. за периода 01.01.2009 г. - 31.12.2009 г.

Видно от Разпореждане за разпределение на суми изх. № С170022-125-0041682/04.02.2017 г. /л. 109 по делото/, сума в размер на 782,09 лв., внесена от жалбоподателката на 23.01.2017 г. е била разпределена за погасяване на следните публични задължения: за здравно-осигурителни вноски по Декларация обр. 6 за периода 01.01.2009 г. - 31.12.2009 г. /самоосигуряващо се лице/ в размер на 181,36 лв.; за ДОО по Декларация обр. 6 за периода 01.01.2009 г. - 31.12.2009 г. /самоосигуряващо се лице/ в размер на 294,71 лв.; за УПФ по Декларация обр. 6 за периода 01.01.2009 г. - 31.12.2009 г. /самоосигуряващо се лице/ в размер на 114,97 лв.; за данък по ГДД чл. 50 от ЗДДФЛ № 22439150060/ 28.04.2015 г. за периода 01.01.2014 г. - 31.12.2014 г. в размер на 191,05 лв. Общо разпределената сума за погасяване на осигурителни вноски за периода 01.01.2009 г. - 31.12.2009 г. е в размер на 591,04 лв. Съгласно обжалвания по настоящото дело А. № 22220319183012-004-001/18.11.2019 г. на ТД на НАП, за разпределените суми в общ размер на 591,04 лв. са създадени кредитни транзакции, подробно посочени на стр. 2 от А., като са признати суми, както следва: фонд ДОО - самоосигуряващо се лице 2009 г. : 294,71 лв.; НЗОК - самоосигуряващо се лице 2009 г.: 181,36 лв.; фонд ДЗПО - самоосигуряващо се лице 2009 г.: 114,97 лв. или общо в размер 591,04 лв. Видно от таблицата към А. № 22220319183012-004-001/18.11.2019 г., респективно в Решение № П-2220319200843-134-001/21.11.2019 г. за поправка на А., сума в размер на 591,04 лв. е отнесена в прихващане на дължими осигурителни вноски за фонд ДОО, НЗОК, УПФ и данък за периода от 01.01.2018 г. до 28.02.2019 г. /подробно описани на стр. 2, 3 и 4 от Решение № П-2220319200843-134-001/21.11.2019 г. за поправка на А./. Правилно в А. като подлежаща на прихващане или възстановяване е приета само сума в размер на 591,02 лв., вместо претендираните в жалбата от лицето 782,09лв. За разликата от 191,05 лв. е налице влязъл в сила съдебен акт, според който отнасянето ѝ за погасяване на данък върху доходите на физическите лица /ДФЛ/ за 2014 г., е правилно и законосъобразно. Следователно, тази разлика, която на практика се явява предмет на спор в настоящото производство, не може да бъде предмет на последваща претенция за възстановяване/прихващане. Във връзка с възражението на жалбоподателката, относно неотчитане на внесената сума в размер на 782,09 лв. с основание за плащане ДДС и отнасянето ѝ за заплащане на осигурителните вноски по фондове за 2009г. съдът намира извършените действия от страна на приходните органи за правилни и съответни на закона. Не е спорно, че е налице образувано срещу

И. А.-Р. ИД №22140008701/2014 г. поради това и в съответствие с чл. 169, ал. 8 ДОПК - след образуване на изпълнителното дело, ал. 3, 3а, 4 и 5 на същата разпоредба не се прилагат, като публичните вземания се погасяват в следната последователност: разноски, главница, лихви.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба за осигурителните каси, същите действат като осигурител за своите членове. Осигурителната каса събира дължимите осигурителни вноски на своите членове и ги превежда по сметките на ТД на НАП в съответните срокове. Това означава, че публичният изпълнител е задължен да провери дали са налице служебни прехвърляния на осигурителни вноски по партидата на лицето и има ли основание за корекция на касаещите ги осигурителни задължения, описани в Разпореждане за присъединяване с изх. №С170022-105-0012606/04.02.2017 г.

В случая следва да се има предвид, че обхватът на А. съобразно резолюцията за извършване на проверка №П-22220319183012-ОРП-001/28.10.2019 г. е за задължения за осигурителни вноски за ДОО, ДЗПО и ЗО само за периодите от м. 01.2009г. до м.12.2009г.

В тази връзка от доказателствата по преписката е видно, че авансовите вноски за осигурителни задължения за периодите от 2009г., преведени от осигурителна каса „Адвокат“ са в общ размер на 920,40 лв. /съгласно писмо с вх. № 53-00-62 от 14.01.2016г. на осигурителна каса „Адвокат“, адресирано до ТД на НАП С./ са взети предвид при изчисляване на сумите, вписани в Разпореждане за присъединяване с изх. №С170022-105-0012606/04.02.2017 г. Включените в разпореждането суми са в по-малък размер от декларираните от лицето, тъй като са приспаднати внесените авансови вноски. Задълженията за 2009 г. са коректно изчислени, но както вече беше посочено по-горе са погасени по давност, тъй като възражението на лицето в тази връзка е уважено.

Останалите задължения за периодите извън 2009 г. не са предмет на процесния А., поради което не могат да бъдат обект на установяване в настоящото производство.

Във връзка с претенцията за възстановяване на присъдени съдебни разноски по Решение №5179/26.07.2019 г. на АССГ в размер на 300,00 лв. по реда на чл. 129 от ДОПК следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 129, ал. 5, т. 3 от ДОПК, съгласно която е било допустимо това, е отменена, считано от 01.01.2016 г. /ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г./ След отмяната специалният процесуален ред за прихващане или възстановяване на разноски по чл. 129 от ДОПК не се прилага /в този смисъл е и Решение №12690/23.11.2016 на Върховния административен съд на Република България - Осмо отделение/. Ето защо, и в самото решение №5179/26.07.2019г. на АССГ, с което са присъдени разноските, не е указано изпращане на органите по приходите за произнасяне по този въпрос. В тази връзка следва да се посочи, че за лицето остава възможността да удовлетвори претенцията си по друг процесуален ред, какъвто е уредения в чл.519 от ГПК, касаещ частни вземания. Предвид това, законосъобразно с А. не е извършено прихващане или възстановяване по реда на чл.129 от ДОПК на присъдените с Решение №5179/26.07.2019 г. на АССГ 300,00 лв. разноски по делото.

Относно разноските.

С оглед изхода на делото на ответника се дължат разноски за процесуално представителство в минимален размер от 120 лв.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Ю. А.-Р., ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу Акт за прихващане или възстановяване /А./ №П-22220319183012-004-001/18.11.2019 г., поправен с Решение за поправка на А. /РПАПВ/ №П-22220319200843-134-001/21.12.2019 г., издадени от К. Г. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № ф218/10.02.20г. на Директор ОДОП.

ОСЪЖДА И. Ю. А.-Р., ЕГН [ЕГН], от [населено място] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], направените по делото разноски в размер на 120 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: